

Dosarul nr.2ra-633/22
2-20140144-01-2ra-06052022

Prima instanță - Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud.: N. Berbec)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cojocaru Andrei,
reprezentat de avocatul Macar Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Natalia
împotriva lui Cojocaru Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecția Familiei Hîncești privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului
copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, prin care s-a
respins apelul declarat de Cojocaru Andrei, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Hîncești, sediul Central din 19 aprilie 2021

c o n s t a ț ă :

La 09 noiembrie 2020, Cojocaru Natalia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cojocaru Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecția Familiei Hîncești solicitând desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de
întreținere în mărime de 1000 lei lunar și stabilirea domiciliului copilului minor, cu
mama.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost în relații de relații de căsătorie cu
Cojocaru Andrei.

La XXX, s-a născut fiica XXX. În timpul căsătoriei au început neînțelegerile din
cauza situației financiare.

Deja de timp îndelungat locuiesc separat, iar copilul se află la întreținerea și
educarea sa, iar pentru evitarea în viitor a careva conflicte cu pârâtul consideră necesar
stabilirea domiciliului copilului minor XXX cu mama.

Reclamanta a susținut că Cojocaru Andrei lucrează de mult timp peste hotare, în
Israel. Copilul se află numai la întreținerea și educarea sa. Fiica XXX este un copil
sănătos, frecventează grădinița, iar tatăl este absent în viața copilului și nu se
interesează de soarta copilului.

Chiar dacă este angajat la muncă peste hotarele țării, de timp îndelungat nu

participă la întreținerea copilului minor, iar salariul său este unul destul de modest, din care motiv îi este greu să întrețină copilul de una singură.

La 19 aprilie 2021, avocatul Macar Alexandru acționând în interesele lui Cojocaru Andrei a depus acțiune reconvențională împotriva Nataliei Cojocaru cu privire la apărarea dreptului copilului de a comunica cu părintele.

În motivarea a indicat că la 27 februarie 2016 Cojocaru Andrei și Covaș Natalia s-au căsătorit, căsătoria fiind înregistrată la primăria sat. Crasnoarmeiscoe r-nul Hîncești.

În vederea întreținerii familiei în anul 2018 a plecat peste hotarele țării la lucru.

Cojocaru Natalia îi interzice lui Cojocaru Andrei să comunice cu fiica sub orice formă sau aspect.

De când a fost depusă acțiunea despre desfacerea căsătoriei, Cojocaru Andrei a putut comunica cu fiica minoră doar ocazional prin intermediul sunetelor telefonice și timp de câteva secunde. Solicitățile de a avea o discuție prin intermediul tehnologiilor informaționale și prin alte mijloace de comunicare, sunt refuzate și îi comunica că însăși fiica acestuia nu dorește să comunice cu el, sau oricare alte motive precum că este la bunica, sau este prea târziu, aspecte care nu pot fi plauzibile și existente situației date. Astfel, îi sunt încălcate drepturile de a comunica cu copilul său.

Totodată, a susținut că este de acord cu acțiunea înaintată de Cojocaru Natalia.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 19 aprilie 2021, acțiunea înaintată de Cojocaru Natalia, a fost admisă.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Cojocaru Andrei și Cojocaru (Covaș) Natalia, înregistrată la Primăria Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, la 27 februarie 2016 cu nr. 2.

S-a determinat locul de trai al copilului minor XXX, născută la XXX, cu mama Cojocaru Natalia.

S-a încasat de la Cojocaru Andrei în beneficiul reclamantei Cojocaru Natalia, pensia pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1000 lei lunar, începând cu 09 noiembrie 2020, până la atingerea majoratului sau până la schimbarea situației părinților.

S-a încasat de la Cojocaru Andrei în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 360 lei, pentru pretenția de la care a fost scutită reclamanta în temeiul legii.

S-a încasat de la Cojocaru Andrei, taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1000%, adică 200 (două sută) lei, iar pe Cojocaru Natalia a o elibera.

Cererea reconvențională înaintată de Cojocaru Andrei, s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că:

Cu referire la pretențiile privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere instanța a ținut cont de faptul că pârâtul a susținut acțiunea și nu a avut obiecții.

Soții nu mai locuiesc împreună de mult timp. Reclamanta are posibilitatea de a asigura o bună dezvoltare a copilului minor, iar de la momentul separării părinților, copilul a rămas la întreținerea mamei, care îl asigură cu toate cele necesare.

Totodată, autoritatea tutelară teritorială prin avizul emis a considerat oportun de a stabili domiciliul copilului minor cu mama, ultima având condițiile necesare pentru creșterea și dezvoltarea lor normală.

Cu referire la cererea reconvențională instanța a reținut că din materialele cauzei rezultă că pârâtul se află peste hotarele țării, din declarațiile reclamantei rezultă că

aceasta nu îi creează careva impedimente să comunice cu fiica minoră.

Cojocaru Andrei nu s-a adresat către Asistența Socială pentru întocmirea unui grafic de întreveneri cu copilul, și nici alte probe nu a prezentat care ar determina instanța de judecată de a admite cererea reconvențională.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 mai 2021, Macar Alexandru acționând în interesele lui Cojocaru Andrei a declarat apel solicitând casarea hotărârii Judecătorei Hîncești, sediul Central din 19 aprilie 2021 și pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii reconvenționale și stabilirea domiciliului copilului minor, cu tata.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Cojocaru Andrei, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Central din 19 aprilie 2021.

La 18 aprilie 2022, Cojocaru Andrei, reprezentat de avocatul Macar Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței și emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii reconvenționale și stabilirea domiciliului copilului minor, cu tata.

În motivare a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată.

Motivarea instanței de apel se bazează pe poziția reclamantei, însă din materialele dosarului se constată că Cojocaru Natalia îi creează impedimente în comunicarea cu copilul.

Instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esență și a da apreciere cuvenită pretențiilor formulate în litigiu în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Concluzia instanței de apel se bazează pe probe nepertinente cauzei, iar situația de fapt este alta decât cea reținută de instanța de fond și apel.

Instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 58,63,74 din Codului familiei, în raport cu materialele dosarului și situația de fapt.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 30 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de apel a comunicat reprezentantului recurentului decizia motivată la 24 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 41 din 24 februarie 2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

La 02 martie 2022, a fost emisă Dispoziția nr. 5 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prin care la pct. 5.1.2 a prevăzut că termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare la data intrării în vigoare a dispoziției, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Prin Dispoziția Comisiei Situații Excepționale nr.13 din 31 martie 2022, termenele de exercitare a căilor de atac întrerupte prin Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022, au fost substituite cu noi termene, de aceeași durată, care au început a curge de la 04 aprilie 2022,

Astfel, termenul de prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă a început a curge

de la data de 04 aprilie 2022.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 18 aprilie 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 06 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 12 mai 2022, potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 140-141.

Până la data examinării recursului, intimatul nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă

de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cojocaru Andrei, reprezentat de avocatul Macar Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cojocaru Andrei, reprezentat de avocatul Macar Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh